

Milí bratři a sestry, farníci a všichni, ke kterým se zpravodaj farnosti u sv. Jakuba v Brně dostal,

zdravím Vás všechny na počátku měsíce března. Prožíváme postní dobu. Na jejím začátku jsme přijali znamení popela – veřejně jsme dali najevo, že chceme konat pokání a usilovat o lepší život. Asi každý cítíme, že naše úsilí nepřináší takové ovoce, jaké očekáváme. Na začátku postní doby nám náš Pán Ježíš Kristus připomněl, že jako prostředky pokání můžeme využít modlitbu, půst (sebezápor) a dobré skutky (almužnu). Napadlo mě, že bych mohl (bychom mohli) najít ve svém životě jednu věc, kterou chci (chceme) změnit. Potom se já i my můžeme zeptat: „Co pro to mohu udělat modlitbou, jakou, kdy? Co proto mohu udělat postem, jakým, kdy? Co pro to mohu udělat dobrým skutkem, jakým?“ Věřím, že když se o své problémy „opřeme“ modlitbou, postem a dobrými skutky, že tyto problémy povolí – samozřejmě s Boží pomocí.

Každý měsíc s důvěrou předkládám některé události a úmysly vaší pozornosti a vkládám je do vašich modliteb. Dnes nabízím následující:

- každoročně 21. 3. je dnem vzájemných modliteb a obětí bohoslovců olomouckého semináře a farníků od sv. Jakuba v Brně;
- v postní době probíhají některé obřady, které mají připravit 6 našich katechumenů na křest a nás – farníky – na jejich přijetí do našeho společenství;
- v úterý 13. 3. ve 20 hodin se uskuteční další zasedání prozatímní farní pastorační rady; hlavním bodem bude příprava programu Noci kostelů 2012, která se uskuteční v pátek 1. 6. 2012.

Přeji sobě i vám, ať letošní měsíc březen je měsícem našich velkých rozhodnutí, ale také měsícem přípravy na přijetí velkých Božích darů. Ať vám Bůh žehná.

Otec Václav Slouk

Růženec sv.

vezmu si
do rukou,
když podléhám
zoufalství, je
mojí oporou.
Za Ježíšem
jdu cestou
Jeho bolestnou.
Tělo zbičované,
na hlavě
s korunou
trnovou, nesl
Ježíš těžký
kříž, na
Kalvárii pro
smrt svou.
Bolestné bylo,
Ježíšovo,
za nás, na
kříži umírání,
prosíme, Ježíši,
smiluj se
i nad námi!

Alena Veithová

Světce měsíce: 9. 3. – svatý Dominik Savio

Narodil se 2. dubna 1842 v San Giovanni di Riva, blízko Chieri v Itálii, v chudé rodině, která však byla bohatá vírou. Jeho dětství bylo silně poznamenáno událostí prvního svatého přijímání, ke kterému s horlivostí přistoupil v sedmi letech, a neustálou snahou plnit dobře své povinnosti.

Ve dvanácti letech došlo k rozhodující události: setkává se s Donem Boskem a je jím přijat na Valdocco ke studiu. Don Bosco se mu stává otcem a bezpečným vůdcem. Dominik tak objevil obzory života prožívaného jako Boží dítě, v přátelství s Kristem a Pannou Marií, a vrhl se do dobrodružství svatosti, kterou pochopil jako úplné darování se Bohu d lásky. Modlí se, pilně studuje, je velmi oblíben. Osloven Don Boskovým ideálem **Da mihi animas**, chce zachránit duše všech; zakládá Společnost Neposkvrněné, ze které vzejdou významní pomocníci Dona Boska.

V patnácti letech vážně onemocní a vrací se domů do Mondonia, kde 9. března 1857 vyrovnaně umírá, šťasten, že se jde setkat s Pánem.

Pius XII. ho prohlásil za svatého 12. června 1954.

Během velmi prostého života Dominik dovršil v několika málo letech cestu svatosti, skutečně vrcholné dílo Ducha svatého a zároveň plod výchovné metody sv. Jana Boska.

POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ

Milé sestry a bratři,
jako váš biskup vás prosím,
abyste se snažili všemožně podporovat
povolání ke kněžství a k různým formám
zasvěceného života.
Prosím zvláště o modlitbu.
A vás, mladí muži, kteří jste svobodní,
máte nebo budete mít maturitní zkoušku
a kteří se cítíte povolání ke kněžství,
bych rád informoval, že přihlášky ke studiu
bohosloví pro školní rok 2012/2013 je možné
podat na biskupství do 25. března 2012.
Každý den se za vás a za vaše zodpovědné
rozhodování modlím.

Váš biskup Vojtěch

Úmysly apoštolátu modlitby na březen 2012

Úmysl všeobecný

Aby celý svět uznal přínos žen k vývoji společnosti.

Úmysl misijní

Aby Duch Svatý daroval vytrvalost těm, kdo zvláště v Asii trpí diskriminací, pronásledováním nebo smrtí pro Kristovo jméno.

Úmysl národní

Ať pečeť daru Ducha Svatého, kterou jsme přijali, nás uschopňuje vydávat světu svědectví víry a života.

Milí farníci i nefarníci,

mnozí z nás, kteří chodí na mši svatou ve všední den si jistě všimli neobvyklého jevu, a sice zářící zpovědnice, před kterou se téměř vždy vytváří nějaká ta řádka. Tato situace někdy setrvává i po mši, což nabízí hříšnou myšlenku: „že se jim chce...“ Ano, chce – mnozí odcházejí napřímeni a s úsměvem, který tolik v současné době potřebujeme! Jistě víte, koho dnes chci opět oslovit v našich rozhovorech na pokračování – našeho kaplana Daniela Bořkovce. A téma už také tušíte – téma, které velmi dobře pasuje zvláště k době postní – svátost smíření, svátost pokání nebo jak my říkáme – zpověď.

● *O. Danieli, co Tě vede k tomu věnovat zpovídání tolik času?*

Vedle sloužení mší svatých je to má neoblíbenější služba. Zpovídám opravdu velmi rád. Je tak krásné být svědkem toho, jak Bůh člověka miluje a přijímá v situaci, kdy by se nad ním možná mnohý pohoršil. Bůh nás přijímá naprosto takové, jací jsme – s tím krásným, ale také s našimi slabostmi. A hlavně má s námi soucit a chce nám být nablízku ve chvílích, kdy je nám nejhůře – když se nám něco nepovede, někomu ublížíme, kdy se cítíme sami před sebou neschopní, slabí a třeba se ani nedovedeme mít rádi. Ve chvílích, kdy sami trpíme našimi hříchy, bojujeme a neumíme se z nich vymanit, kdy možná zažíváme až pocit bezmoci. Právě v těch chvílích nám chce být Bůh nejbližší, odpustit nám, povzbudit nás a dodat jistotu, že On nás neopustí ani když znovu a znovu selháváme.

To je zkušenost, která nám často tolik chybí. Náš svět všude propaguje dokonalost, bezchybnost, výkonnost, stálý úsměv – prostě prezentovat se perfektně, nepřiznat slabost, chybu, pochybnost... a tak za maskou s úsměvem se skrývá často smutek a strach: „Ostatní si myslí jak jsem dobrý a mají mne proto rádi. Kdyby ale věděli jaký skutečně jsem, jistě bych jejich přízeň ztratil.“

Jak je krásné zažívat, že mě někdo přijímá a miluje i když mne naprosto zná – i s tím negativním. Nemusím si na nic hrát, nic skrývat. A právě když druhému ukáží svá zranění a slabosti, jsem otevřený, aby mi mohl pomoci. Bůh tolik touží, abychom byli šťastní a chce naše zranění uzdravovat, zbavit nás hříchu, který nám tolik škodí a zraňuje nás a pomoci nám začít žít znovu naplno.

Najít takovou důvěru a opravdu se otevřít může asi být pro mnohé lidi velkým problémem...

Jistě je to velká výzva – něco, po čem velice toužíme a zároveň čeho se bojíme. Zvláště pokud jsme zažili zneužití naší důvěry, či pokud na něco pro nás velmi citlivého a důležitého někdo zareagoval zraňujícím způsobem. Bohužel i ze strany naš kněží může někdy chybět dostatečné porozumění a vctění se do složitosti některých životních situací.

Mnozí lidé pak z obavy před tím nebýt pochopení volí strategii „rychlých zpovědí“ – co nejrychleji, nejstručněji vyznat hříchy, neukazovat pocity, říci vše tak, aby nebylo možné navázat nějaký rozhovor, rychle přišlo nějaké zadostiučinění a bylo to konečně za mnou.

● *Je takových lidí většina?*

Má zkušenost je, že naštěstí menšina. Bohužel většina zpovědí má přesto formu „rychlých zpovědí“. Příčin je více. Jedna z příčin je nedostatek času – když přijdou lidé ke zpovědi až krátce přede mší svatou, je často jak kněz, tak zpovídající tlačeni pocitem, nechat prostor i ostatním, a proto vše probíhá rychle – co nejstručněji. Jak je ale smutné, když se mi někdo svěří, že sice věří, že po takové zpovědi mu bylo objektivně odpuštěno; bylo to však tak rychle, že jeho srdce nestihlo opravdu zažít tu tíhu všeho co nese, upřímnou lítost, opravdu to tam „vyspat“ před Bohem a nechat to tam. Spontánní reakce, kdyby ro-

zum nezasáhl, by byla postavit se do fronty před zpovědnici znovu – kvůli touze nemít jen odpuštění, ale také ho prožít.

● *To je opravdu smutné...*

Ano a bohužel toto není jediný důsledek „rychlých zpovědí“. Když se nad tím zamyslíme hlouběji, v centru pozornosti takové zpovědi jsou více hříchy než člověk sám – jak se on cítí, co zažívá v souvislosti s hříchem, jako ho to tíží, jak je třeba bezradný, zoufalý.

Hříchy jsou sice odpuštěny, ale ke zpovědi patří upřímné obrácení a předsevzetí proti hříchu bojovat. Často jsou to oblasti o kterých dotyční s nikým otevřeněji nemluví a sami netuší jak na to. Nejčastěji se snaží o „silnější vůli“ „zapřít se“ „více si poručit“. Ale jejich zkušenost jim říká, že takto to už zkoušeli tolikrát a zlepšení nenastává. A tak se cítí i neupřímně, když slibují že se polepší a vlastně již mnozí rezignovali, že by se jim to někdy mohlo povést. Ano, na většinu problémů se musí jít jinak. Tam by byl alespoň krátký rozhovor často velikou pomocí. Jak má člověk správně žít, to ví většina lidí, ale jak toho dosáhnout – ten pedagogický aspekt, tam se mi zdá, že hodně lidí nemá moc tušení.

● *Tak tedy, jak by to šlo jinak, než „silnější vůli“?*

To by přesahovalo rámec tohoto rozhovoru. Pevnou vůli je jistě třeba také zapojit, ale sama o sobě v mnohých problémech nestačí. Nejčastější chybou je, že se bojuje proti důsledkům, místo proti příčině. Například: „Bojuji s výbuchy hněvu – neovládnu jazyk a nepřiměřené seřvu manželku“. Metoda „držet více jazyk za zuby“ moc nepřinese. „Napočítat do deseti“ to už je lepší, ale i když nevybouchnu, všichni kolem mě cítí, jak zuřím a když třikrát dokáží neříci nic, o to silnějším způsobem vybouchnu možná počtvrté. Tak člověk investuje hodně sil a výsledek nic moc. Lepší je se zaměřit na to, co by mohlo pomoci, aby mě daná situace tak nevyvedla z míry. Může to být dost individuální, ale pokud jsem celkově podrážděný, nervózní, unavený, rozčílím se i kvůli maličkosti. Pomocí může být nejtít práce, kde jsem zažil spoustu stresu, rovnou domů, ale třeba se ještě na čtvrt hodinky v klidu projít, uzavřít pro sebe co bylo v práci, zklidnit se, svěřil to Bohu... a třeba to bude doma hned jednodušší si zachovat klidnější hlavu. Jak jsem zmínil, je to individuální – je možné si s manželkou v klidu promluvit, probrat co mne tolik vytáčí a třeba se najde možné řešení. Dalším obvyklým problémem je, nedostatečné vnitřní přesvědčení a touha něco změnit. Člověk proti něčemu bojuje, protože církev říká, že je to hřích, či proto, že ho k tomu někdo tlačí, ale chybí vlastní, vnitřní přesvědčení, že by byl on i druzí šťastnější kdyby se mu podařilo to změnit. Bez dostatečně silného vnitřního přesvědčení, se pak ke změně musí nutit hodně silou – tedy vůlí – často proti tomu co by vlastně vnitřně chtěl. A to je často těžký nebo dokonce marný boj. V takových případech je velmi důležité nalézt vnitřní motivaci, vlastní touhu a přesvědčení ke změně.

● *To vyžaduje od kněze nejen čas, ale i nějakou tu schopnost...*

Jistě. Také to nelze očekávat jako samozřejmost. Kolik by toho kněz měl znát, umět, zvládat. Někteří kněží v tom mají více schopností, jiní méně. Kněz je opravdu na prvním místě ve zpovědnici proto, aby zástupně za Boha přijal vyznání hříchů a dal zažít Boží lásku a milosrdenství v odpuštění těchto hříchů. Když kněz může posloužit i pomocnou rukou jak z něčeho ven, pak je to zpověď, která může měnit život. Jsou otázky, kde se dá najít tip jak na to vcelku rychle, jsou ale složitější situace a problémy, kdy je potřeba odborné pomoci a ne jen dobře míněné rady kněze.

● *Co je podle tebe ještě ve zpovědi důležité?*

Už jsme to vlastně zmínovali – vnitřní obrácení – nejen odpuštění hříchů, ale aby je člověk také nějak napravil. K tomu patří zadostiučinění. To má za cíl napravit co se stalo – pokud je to možné – a nebo udělat něco k polepšení, aby nedocházelo k opakování chyb. Pokud to co se stalo nejde nějak napravit, nahradit, může to být nahrazeno v jiné oblasti. Dříve byla pokání více praktického rázu, dnes se většinou dává nějaká modlitba, která je sice univerzální způsob – vyprošení pomoci, něčeho dobrého pro sebe i druhé. Připadá mi však škoda, že se vytrácí aktivní úsilí o změnu života – zapojit své síly společně s těmi Božími.

Samozřejmě pro to, aby nějaké praktické zadostiučinění v dané věci pomohlo, je alespoň krátký rozhovor nezbytný. Já dávám nejraději nějaké praktické zadostiučinění. Možná vás napadne, že se to může zdát nepohodlné a náročnější a jestli pak lidé raději nejdou za knězem, který jim dá jen nějakou krátkou modlitbu. Má zkušenost říká že tomu tak není. Pokud má dotyčný opravdu pocit, že mu to pomůže se konečně pohnout krůček kupředu, tak jsou za takové podněty vděční – je to světelko naděje za kterým se rádi rozběhnou, i když to stojí nějaké úsilí.

Jestli chce člověk opravdu něco změnit, tak nelze měnit vše najednou. Je důležité vybrat jednu oblast a vymyslet dostiučinění, které je naprosto konkrétní, aby se dalo vyhodnotit, jestli jsem ho udělal či ne. Např. „cestou z práce se čtvrt hodinky projdu, abych se zklidnil než přijdu domů – to udělám alespoň jednou“. Nejplodnější dostiučinění je něco pozitivního – tedy ne co špatného nebudu dělat, ale co udělám dobrého – a pak mi nepřímo pomůže nedělat nebo alespoň zmírnit to špatné. Mám zkušenost, že většina hříchů pramení z vnitřní nenaplněnosti, nespokojenosti. A tak z mnohých hříchů se člověk nejraději dostane ne přímým bojem proti danému hříchu, ale věnováním se tomu, co do života přináší radost a pokoj, co dodává sil, zmírňuje stres, napomáhá najít smysl života – pro co chci žít. Toto hodně lidí nechápe a často pak marně hledají cestu jak ze špatného ven. Projevuje se to i při vyznání hříchů. Drtivá většina vyznání je o tom, co jsem udělal špatného. Mě se zdá o hodně závažnější hřích, když nevyužiji příležitost dělat to dobré – milovat a žít naplno.

● *To vše zní lákavě, ale jak to vyřešit s tím potřebným časem pro zpověď?*

Ano, to je opravdu nelehká otázka. Často

je praktická otázka před kterou my kněží stojíme: „Dám tomuto člověku tolik času, kolik potřebuje ke zpovědi jak by měla ideálně vypadat, ale díky tomu nevyzpovídám všechny, co čekají před zpovědnicí?“ Naštěstí zde u sv. Jakuba si navzájem často vypomůžeme a někdy ještě druhý kněz zpovídá během mše. Pokud ta možnost není, snažím se, po mši, pokud nemám jiné povinnosti, „dozpovídat“. A pokud ani to není možné, je krásné, že zde v Brně je plno dalších kostelů, kde je možné se vypovídat. To rozhodování přesto není lehké, ale já se snažím si najít na každého tolik času, aby zpověď mohl nějak více prožít, protože si myslím, že míst kde se dá jít k „rychlouzpovědi“ je dostatek, ale míst, kde je více prostoru je veliký nedostatek. A pro koho je toto důležité, obětuje i delší čekání ve frontě. Někdy to musí zkusit i jiný den, či si domluvit osobní termín v jiném čase.

Myslím, že je dobré mít tuto rozmanitost, aby si každý mohl najít takovou formu zpovědi, při které může zažít setkání s milosrdným a milujícím Bohem – setkání, které proměňuje jeho život k lepšímu.

● Mohou farníci nějak přispět k řešení tohoto časového problému?

Jistě. Pokud nepřijdu ke zpovědi na po-

slední chvíli – i když musím přiznat, že se i mně jako knězi stává, že přicházím, až dvacet minut přede mší. Snažíme se tam být půl hodiny přede mší svatou. Ale také se mnohdy stává opak, že sedím ve zpovědnici a nikdo nepřichází – až právě těsně přede mší svatou, kdy už se to pak nestíhá. Věřím ale, pokud by chodili dříve, že bychom i my kněží zareagovali a přicházeli dříve. Ono je to i o komunikaci – pokud by byl větší zájem, šlo by třeba domluvit i jiné termíny zpovídání. Těm, kteří chtějí zažít klidnější zpověď, také nedoporučuji, zpovídat se až těsně před svátky či „na první pátky“.

Čím se ale jistě dá přispět a pomoci knězům, je dobře se na zpověď připravit – nejen vyznání hříchů – v tom je většina dobře připravena – ale právě se zamyslet nad tím v jaké oblasti bych chtěl udělat nějaký krok kupředu a třeba už mít nějaký návrh, co by vám v tom mohlo pomoci. K této přípravě vám může pomoci mnoho dobré literatury o všech možných životních otázkách.

● Můžeš v krátkosti na závěr říci, co by měla dobrá zpověď obsahovat?

Neuspěchané vyznání hříchů – ne nějak do detailů, ale aby si dotyčný mohl nejen rozumově, ale i v srdci plně uvědomit co se sta-

lo včetně důsledků a souvislostí. Aby viděl, v čem to uškodilo jemu nebo i druhým a mohl toho tak upřímně litovat, ale také aby vyrostla touha svůj život změnit. Pak najít v krátkém rozhovoru vhodné zastoupení, které dá novou naději, že se můj život s mým nasazením a Boží pomocí může změnit – třeba jen o malý krůček – ale změnit. Pak nahlas nebo potichu vzbudit lítost, poprosit o odpuštění a posilu v novém začátku. No a samozřejmě rozhršení... ale tím to nekončí, ale vlastně teprve začíná :-)) nechat za zády minulost a vrhnout se s novou nadějí naplno do života – s Někým, kdo mne miluje a posiluje...

Tuto zkušenost vám všem od srdce přeji, těším se na vás ve zpovědnici a prosím o trpělivost a pochopení, když je to čekání příliš dlouhé – snad již teď lépe rozumíte co mne vede k tomu věnovat každé zpovědi více času. A pokud již nepotřebujete čas během čekání využít na vlastní přípravu, pomodlete se za ostatní i za mne, aby byla zpověď hlubokým setkáním s Boží láskou a opravdu proměnila náš život. Za případné názory, nápady, postřehy jsem vždy vděčný – i já hledám cestu, jak posloužit co nejlépe.

*Za rozhovor děkuje
Helena Můčková*

Ohlédnutí za XI. Jakubským plesem

Milí farníci,

4. února se uskutečnil již XI. Jakubský ples, který jste mnozí z Vás navštívili. Věříme, že jste nebyli zklamáni ve svých očekáváníích, protože jako každý rok se bylo na co těšit. Snažili jsme se udržet vysokou úroveň a bohatý program – znaky Jakubského plesu, kterými je známý nejen ve farnosti sv. Jakuba. Letos jsme účastníkům nabídli historizující styl a celý večer byl pojat ve duchu carského Ruska. Program obohatili tanečníci Ruského baletního studia, vystoupilo DUO OGOR s představením silové akrobacie a v závěru večera jsme mohli vidět a hlavně slyšet ruský folklorní soubor Sudarushka. Netradiční ochutnávka letos zahrnuje oblíbené ruské pochutiny – vodku a tortoletky. Věříme, že se Vám líbila i nová kapela HELAN BAND, která si atmosféru mezi lidmi na plesu velmi

pochvalovala. Děkujeme všem, kdo ples jakkoli podpořili a podíleli se na jeho zdárném průběhu. K dispozici už i videozáznam toho nejlepšího, co bylo na plesu k vidění, který je možné si objednat. Těšíme se na Vás na příštím Jakubském plesu!

*Za celý organizační tým
Marie Vlčková*

+420 721 317 213, vedeniplesu@gmail.com

Dětský maškarní ples na faře

Letos se 12. února 2012 v naší farnosti konal podruhé dětský maškarní ples. Účast dětí, rodičů i prarodičů byla hojná a atmosféra panovala velice krásná a plná energie. Mohli jsme zde vidět například malinké berušky, rytíře, skřítky a princezny, jež sotva začínali chodit a mluvit, tak i větší děti jako čarodějnice, fotbalistu, indiána a dokonce i papouška. Tatínci připravili výzdobu a maminky i babičky připravily výborné delikatesy. Tak jako na každém plesu tak i tento měl svůj program, který vyvrcholil tombolou. První cenou byl krásný dort. K poslechu hráli a zpívali Helenka, František, Petruška a Miša Fialovi z Olomouce. Ples trval celé odpoledne a energie dětí byla i v pozděj-

ších hodinách nevyčerpatelná. Myslím, že dětem se tento den velice líbil a jak děti, tak rodiče se již těší na další ročník.

Lucie Vrhelová

Kdo chce prožít postní dobu hlouběji

nabízí mládež od sv. Jakuba od pátku 9. března každý pátek v postní době klidnější mši svatou s meditativním zpěvem a následnou adorací.

Další možností je se zúčastnit se v sobotu 10. března duchovní obnovy na téma: „Pane, nauč nás modlit se.“, kterou nabízí P. Daniel. Obnova se bude konat na naší faře od 9:00 do cca 18:00. Blíží informace budou ještě upřesněny.

Kurzy Alfa v Brně

Máte nevěřící nebo hledající příbuzné, kamarády a známé a nevíte, jak s nimi hovořit o Bohu a o víře? Pozvěte je na kurz Alfa pořádaný katolickou církví v Brně.

Stručná informace:

Proč tu vlastně jsem? Na co by ses zeptal, kdyby existoval Bůh?

O co jde? Kurz Alfa je krátký úvod do současného praktického křesťanství.

Pro koho? Pro každého, kdo hledá a ptá se po smyslu života...

Kdy a kde? 15. 3. až 31. 5. 2012, každý čtvrtek 19.00–21.30 na Lidické 6 v Brně.

Jak to probíhá? Každý večer má tři části: začínáme teplou večerí, pokračujeme přednáškou na dané téma a po ní následuje diskuze v menších skupinkách. Součástí kurzu je také jeden společný víkend.

Základní témata: Kdo je to Ježíš? Jak získat víru? Proč a jak se modlit? Kdo je to Duch svatý a o člá? Jak prožít svůj život naplno? Jak odolat zlému? Jak nás Bůh vede? Uzdravuje Bůh i dnes? A co církev?

Účast je bezplatná a nezávazná.

Kurz Alfa pořádá římskokatolická církev v Brně se souhlasem a podporou brněnského biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho.

Informace a přihlášky:

Marie Kratochvílová, mobil: 606 603 911, e-mail: alfa.brno@email.cz

web: brno.alfakurzy.cz

Podrobnější informace najdete na vývěsce a na letáčcích v kostele.

Z kalendáře: březen 2012

Datum	Hodina	Co nás čeká	Místo
Pá 28. 2.	18.15	Křížová cesta	kostel
Ne 4. 3.		2. neděle postní	
Út 6. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
St 7. 3.		Připomínka sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	
Čt 8. 3.		Připomínka sv. Jana z Boha	
Pá 9. 3.		Připomínka sv. Dominika Savia	
Pá 9. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
So 10. 3.		Připomínka sv. Jana Ogilvie, kněze a mučedníka	
So 10. 3.	9–18	Postní duchovní obnova „Pane, nauč nás modlit se“	fara
Ne 11. 3.		3. neděle postní	
Ne 11. 3.	19.00	1. skrutinium katechumenů	kostel
Út 13. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
Út 13. 3.	20.00	Farní pastorační rada	fara
Pá 16. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
So 17. 3.		Připomínka sv. Patrika, biskupa	
So 17. 3.	14–17	Odpoledne plné zábavy pro děti	fara
Ne 18. 3.		4. neděle postní	
Ne 18. 3.	9.30	2. skrutinium katechumenů	kostel
Po 19. 3.		Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie – doporučený svátek	
Út 20. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
St 21. 3.		Den vzájemných modliteb a obětí bohoslovců kněžského semináře v Olomouci a farníků farnosti u sv. Jakuba v Brně	Olomouc–Brno
Pá 23. 3.		Připomínka sv. Turibia z Mongroveja, biskupa	
Pá 23. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
Ne 25. 3.		5. neděle postní	
Ne 25. 3.	11.00	2. skrutinium katechumenů	kostel
Po 26. 3.		Slavnost Zvěstování Páně – doporučený svátek	
Út 27. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
Pá 30. 3.	18.15	Křížová cesta	kostel
So 31. 3.	8.30	Setkání mládeže s brněnským biskupem	katedrála
Ne 1. 4.		Květná (pašijová) neděle (6. neděle postní)	
Ne 1. 4.	17.00	Zahajovací koncert Velikonočního festivalu duchovní hudby	kostel

Zveme všechny děti ve věku 6–14 let na

ODPOLEDNE PLNÉ ZÁBAVY

Co nás čeká?

Spousta zajímavých her • Malé občerstvení • Společně se naučíme číst v mapě a luštit šifry, abychom se neztratili • A plno dalších překvapení

Kdy: v sobotu 17. 3. 2012, 14:00–17:00

Kde: v sále na faře u sv. Jakuba

S sebou: zápisník a tužku a hlavně dobrou náladu

Přihlaste se na čísle:

Venca Haičman – 605 341 504 (stačí SMS)

Špetka humoru ☺

Tatínek si čte noviny a syn píše úkoly do školy.

„Tati, jaké je hlavní město Egypta?“

„Nevím, synku.“

„A tati, kdo napsal Babičku?“

„To nevím.“

„Tati, nevádí ti, že se pořád na něco ptám?“

„Ale ne. Jen se ptej, chlapče, jinak se nic nedovíš.“

Chcete-li se také Vy podílet na přípravě Farního zpravodaje, můžete své příspěvky nebo náměty ukládat do schránky na dopisy na faře u svatého Jakuba.

Schránka je označena:

**FARNÍ ZPRAVODAJ
náměty – příspěvky**

Děkujeme Vám
za spolupráci.